

holde det andet Forslag tilbage, medens dette Forslag behandles. Jeg sætter megen Pris paa det ærede Medlems Imødekommehed; men naar han en anden Gang vil være imødekommende mod den Side, hvortil jeg hører, vil jeg ønske, at han maa være heldigere end denne Gang. Da det ærede Medlem sagde, at han havde lært saa Meget i Dag, at han nu indsaa, at Opretholdelsen af Gendarmeriloven er nødvendig, blev jeg næsten helt bange, idet jeg fik den Tanke, at den skulde være nødvendig for at passe paa mig.

Formanden: Jeg tror, at det ærede Medlem har hørt feil. Den ærede Forslagsstiller (Ogenbøll) sagde vistnok, at han havde lært saa Meget i Dag, at han indsaa Nødvendigheden af det Forslag, han selv har indbragt, og som nu er under Forhandling. Det forekommer mig, at det var saaledes, men det er jo forresten temmelig ligegyldigt.

Rump: Det følger af sig selv, at naar det ærede Medlem for 6te Kredts (S. Peder- sen) staar med Rigsdagstidenden i sin Haand, ja maa jeg have hukket feil med Hensyn til Udvalgets Sammensætning i forrige Samling. Det ærede Medlem kom ind paa mine Bemærkninger om, at jeg ikke havde gjort Regning paa ham. Det forholder sig ganske rigtigt saaledes. Jeg har været tilstræffelig længe i Thinget sammen med det ærede Medlem til at vide, at man ikke kan gjøre Regning paa ham med Hensyn til mange Ting. Der gives overhovedet Mennesker, som stille sig paa et saa negativt Standpunkt, at man helst maa lade dem ude af al Beregning. Det ærede Medlem foretog imidlertid en Omstætning af mine Ord, som ikke var rigtig, hvorefter jeg skulde have sagt, at jeg ikke gjør Regning paa de Herre, der høre til hans Parti. Jeg har aldeles ikke talt om noget Parti, men jeg nævnte kun det ærede Medlem, der kun talte paa egne og ikke paa Andres Vegne. Jeg har ikke sagt, at man ikke kunde gjøre Regning paa det ærede Medlems Meningsfæller med Hensyn til dette Forslag. Det kan gerne være, at jeg har været for forhaabningsfuld, men jeg har selvfølgelig gjort Regning paa at kunne faae en Del af de ærede Medlemmer paa den Side til at slutte sig til dette Forslag, thi ellers vilde der jo ikke kunne ventes stort Udbytte af at indbringe det. Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke paa den Maade kan slaa sig sammen med sine Meningsfæller, at naar han ikke vil gaa ind paa Et eller Andet, skulde det dermed være givet, at heller ikke hans Meningsfæller vilde gaa ind derpaa. —

Min ærede Medforslagsstiller oplyste det ærede Medlem om, hvorledes det hænger sammen med Lovforslagets Fremkomst i Forhold til de andre Medlemmer af Gendarmeriudvalget. Jeg behøver derfor ikke at komme ind paa hans Bemærkning om, hvad han „er gaaet ud fra“. Det ærede Medlem gaar ofte ud fra Ting, som ikke er bedre begrundede end dette. Naar han var gaaet ud fra, at de øvrige Medlemmer vare enige i, at vi have indbragt Forslaget, hænger det vel sammen med, hvad der ligger i hans Fantasi, at dette Forslag er et maskeret Gendarmeri, et „Gendarmeri paa en anden Maade“, medens det slet ikke er Gendarmeri, men Politi. Jeg skal endnu blot med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om Loyalitet bemærke, at hans Betragtninger over, hvad der fra vor Side er loyalt eller ikke loyalt, rører mig ikke i fjerneste Maade. Det er saa overmaade nemt, naar man tumler sig, som adskillige Medlemmer paa det ærede Medlems Side tror, at de kunne, i Samsundet, i Rigsdagen, idet de paa forskellige Maader mene at kunne optræde ganske, som de ville, med Hensyn til Behandlingen af de offentlige Anliggender — det er saa overmaade nemt samtidig dermed at stille den Fordring til Modstanderne, at de skulde være „loyale“, naar de ovenikøbet saa selv forlanger at bestemme, hvad der er loyalt og hvad ikke, det vil sige: vi ere loyale, naar vi gjør, saaledes som det ærede Medlems Parti vil have det, ellers ere vi illoyale.

Ovesen: Naar jeg ikke formaar at stemme for, at det foreliggende Lovforslag nyder videre Fremme, ønsker jeg at sige et Par Ord derom. Jeg kan iøvrigt i det Hele henholde mig til, hvad min ærede Meningsfælle (S. Peder- sen) her bagved har fremført, og skal kun tilføie et Par Bemærkninger. For det Første takker jeg det ærede Medlem (Ogenbøll) for den varme Udtalelse, han kom med om, at han havde fremsat Forslaget i den gode Mening, at han vilde fremme en Forstaaelse, søge en Overenskomst, der kunde hjælpe os i det Mindste i en eller flere Retninger ud af det Uføre, vi sidde i. Jeg vil takke det ærede Medlem for den gode Tanke i det Stykke, men da jeg tror, at det er en fuldstændig umulig Vej, han er staaet ind paa, vil jeg bede det ærede Medlem som Medlem af det Udvalg, der er nedsat om den foreløbige Lov, som nærværende Lovforslag skulde hjælpe ud af Verden, at gjøre sin Indflydelse gjældende for at fremme det Lovforslag. Det er jeg nemlig vis paa, at indtil denne foreløbige Lovs Skjæbne er afgjort, vil det være umuligt at faae nær-